

Kartka z Liturgii

nr 32

Króluj nam Chryste!

„Czy chcesz znać sekret, jak być szczęśliwym? Oddaj się i służ innym, nie oczekując od nich wdzięczności.”

(bł. Josemaria Escriva)

Patroni naszej diecezji

Czas oczekiwania

Oczekiwanie wiąże się z pragnieniem spotkania kogoś, kogo lubimy, kogo kochamy. Dlatego przygotowujemy się jak najlepiej do takiego spotkania. Może to być także oczekiwanie na coś, co pragniemy zobaczyć, otrzymać czy doświadczyć.

Czy w naszym życiu - życiu Kościoła, jest taki czas oczekiwania na kogoś? Tak – takim właśnie czasem jest ADWENT, który jest okresem przygotowania się na spotkanie z Bogiem Żywym.

Adwent dzieli się na dwie części: pierwsza z nich przygotowuje nas na ponowne przyjście Pana Jezusa na końcu czasów (do 16. XII), druga zaś zwraca uwagę na bezpośrednie przygotowanie do Uroczystości Bożego Narodzenia (od 17. XII).

Dla wierzącego człowieka Adwent jest to czas indywidualnego przygotowania się na nieuniknione spotkanie z Chrystusem. Dlatego niech nasza postawa serca w tym okresie liturgicznym będzie postawą oczekiwania na Tajemnicę Narodzin Boga wśród nas.

Dnia 12 listopada 2000 roku w Międzyrzeczu „powracaliśmy do źródeł wiary narodu polskiego” świętując Diecezjalne Obchody Wielkiego Jubileuszu, które związane były z Uroczystością Pierwszych Męczenników Polski: Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna.

Ten uroczysty dzień miał wielkie znaczenie dla naszej diecezji, gdyż związany był z poświęceniem miejsca pod budowę kościoła i wmurowaniem kamienia węgielnego w fundamenty powstającego sanktuarium Pięciu Braci Międzyrzeckich, patronów naszej wspólnoty diecezjalnej.

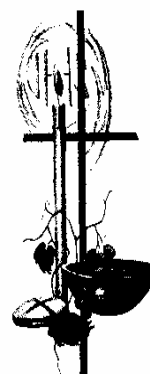
Benedykt i Jan byli zakonnikami, którzy na zaproszenie Bolesława Chrobrego przybyli do Polski z Włoch i osiedlili się w pobliżu Międzyrzecza, w którym to przygotowywali się do pracy misyjnej. Wkrótce dołączyli się do nich Polacy: nowicjusz Mateusz i Izaak oraz kucharz Krystyn. W nocy z 10 na 11 listopada 1003 roku zostali napadnięci przez zabójców i wymordowani. „Przebici mieczem oddali ducha wzywając łaski dla swoich zabójców, dając nam tym płomienny przykład miłości Pana”. Ich poświęcenie się Bogu, powinno stać się dla nas przykładem prawdziwej miłości do naszego Pana.

„Pełnijcie służbę Panu”

(Rz 12,11)

Ministrant światła - używa się również innej nazwy: ministrant młodszy. Funkcję jaką spełnia jest noszenie światła przy nabożeństwach i procesjach. W Tradycji zachowały się dwie formy sprawowania służby światła w liturgii. Jedna łączy się z posługą akolity, polega ona na noszeniu świec w świecznikach. Z reguły używa się dwóch świec noszonych przez dwóch ministrantów - akolitów. Świeczniki te niesione są w procesji lekko przed krzyżem, potem stawia się je przy ołtarzu lub na kredensie. Druga forma to służba tzw. ceroferariuszy, którzy noszą krótkie świece osadzone na drzewcu (pochodni).

Słowniczek liturgiczny

Custodia - małe naczynie, w którym przechowywana jest w tabernakulum Hostia przeznaczona do wystawienia w monstrancji.

Ciborium - naczynie liturgiczne zwane też puszką, wielki kielich na komunikanty, wykonany jest ze szlachetnych metali i opatrzone przykrywką.

Koło Liturgiczne Z-G WSD
Gościkowo – Paradyż
66-203 Jordanowo

